

РЕШЕНИЕ

№ 4035

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11636** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. М. С. от [населено място], срещу Решение на кмета на район „Н.“ с изх. №РНД20-ГР94-1601/02.11.2020г.
В молба с вх. №3353/01.02.2021г. С. е направила изрично волеизявление, че на основание чл.98, ал.2 АПК, предмет на оспорването е първоначалният административен акт - РЕШЕНИЕ по Протокол №1126/06.10.2020г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖ) към район „Н.“, потвърдено с Решение №РНД20-ГР94-1601/02.11.2020г. на кмета на район „Н.“
Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено при неотстраним порок във формата и в нарушение на основни принципи в административния процес, установени в чл.6 и чл.7 АПК – принципите на съразмерност и на истинност. Поддържа, че от процесния Протокол не става ясно каква в действителност е волята на административния орган - Комисия по чл.10 НРУУРОЖ: постановен е отказ за включване на В. С. в картотеката на лицата с жилищни нужди или са дадени някакви указания. Чрез процесуалния си представител адв. И. моли съда отмени оспорвания административен акт и да осъди ответника да й възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.
Ответникът – КОМИСИЯТА по чл.10 от НРУУРОЖ към район “Н.” на Столична

община (СО), редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноси. По делото са представени писмени Становища с вх. №37672/30.11.2020г. и от 22.03.2021г., които обаче, изхождат от кмета на район „Н.“, СО, който не е страна в съдебното производство и съдът не взема предвид по делото.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Решението по чл.10, ал.2 НРУУРОЖ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, тъй като с него непосредствено се засягат права и законни интереси на лицата – кандидати за настаняване под наем в общински жилища, и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на Р България.

По делото не са ангажирани доказателства към кой момент Решението на горестоящия административен орган с изх. №РНД20-ГР94-1601/02.11.2020г., е било редовно връчено на жалбоподателката С., поради което и следва да се приеме, че жалбата срещу първоначалния административен акт е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.3 АПК. Извън горното съдът отбелязва и това, че както оспорваното Решение на Комисията по чл.10 НРУУРОЖ, така и актът на кмета на район „Н.“, не съдържат указания пред кой орган и в какъв срок могат да бъдат оспорени, поради което и срокът за обжалване следва да се смята удължен на два месеца, съгласно чл.140, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достига до следните изводи:

Решението по Протокол №1126/06.10.2020г., макар и постановено от компетентен административен орган, съгласно чл.10, ал.2 НРУУРОЖ, е НИЩОЖЕН административен акт, поради особено съществен порок във формата, който на практика води до липса на волеизявление.

Административното производство е започнало по Заявление с вх. №РНД20-ГР94-1126/20.07.2020г. Жалбоподателката В. С. е сезирала кмета на район „Н.“ с искане тя и семейството ѝ да бъдат включени в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани. Заявлението е придружено от Декларация за гражданско, семейно и имотно състояние и съответни документи за удостоверяване наличие на условията по чл.5, ал.2 НРУУРОЖ.

Видно от процесния Протокол №1126/06.10.2020г. Комисията по чл.10 НРУУРОЖ не се е произнесла по същество на искането на С. за включване на семейството ѝ в картотеката на нуждаещите се. Под рубриката „Мотиви и правно основание“ са нахвърляни някакви указания за представяне на правно основание за обитаване на „адреса“ (без да е ясно кой точно адрес), по повод на подадена жалба до администрацията на Президента на Р България.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.45а ЗОБС условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване в общински жилища се определят с Наредба на общинския съвет. Към момента на постановяване на оспорваното Решение е в сила Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на

територията на СО, приета с Решение №466 на Столичния общински съвет (СОС) по Протокол №53/14.07.2005г. Според чл.1, ал.1 Наредбата определя условията и реда за установяване на жилищни нужди на граждани, настаняване под наем и продажба на общински жилища на територията на Столична община, както и конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони. В чл.5, ал.1 НРУУРОЖ е регламентирано, че право да кандидатстват за настаняване под наем в общински жилища имат семейства или домакинства, които едновременно отговарят на условията, изрично и изчерпателно установени в ал.2, т.2 – т.8. Семействата и/или домакинствата, които отговарят на условията по чл.5 НРУУРОЖ, се подреждат в зависимост от степента на жилищната им нужда в групи, в съответствие с указанията, дадени в чл.8, ал.2.

Заявленията за картотекиране се разглеждат в двумесечен срок от Комисия, назначена от кмета на района (чл.10, ал.1 и ал.2 НРУУРОЖ). Комисията се произнася с мотивирано решение за включване или за отказ за включване на заявителите в картотеката и съответно определя степента на жилищната нужда по групи, в съответствие с чл.8, ал.2 и ал.3 НРУУРОЖ.

В настоящия случай, противно на възприетото от горестоящия административен орган – кмет на район “Н.”, Комисията по чл.10 НРУУРОЖ не е изпълнила задължението си да се произнесе с нарочен акт за включване или респективно за отказ да включи жалбоподателката С. и членовете на семейството ѝ – две непълнолетни деца, в картотеката на нуждаещите се и съответно да изложи мотиви за наличие, респективно за липса на някое от изчерпателно установените в чл.5, ал.2 НРУУРОЖ условия. Действително, според Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

В настоящия случай обаче, в Решението на кмета на район “Н.” е направен опит да бъдат изложени мотиви на несъществуващ административен акт – отказ за включване в картотеката на нуждаещите се по чл.10, ал.2 НРУУРОЖ. Не е от компетентността на горестоящия административен орган обаче, да замества с волеизявлението си липсващия административен акт, както и да излага мотиви от името на решаващия орган.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че в производството чл.10 НРУУРОЖ във вр. с чл.45а ЗОБС, Комисията единствено проверява отговарят ли заявителите и членовете на техните семейства/домакинства на установените критерии за нуждаещи се от жилище и при липса на отрицателните предпоставки, изрично регламентирани в

чл.5, ал.2, е длъжна да картотекира заявителите и съответно да определи степента на жилищна нужда като ги включи в някоя от групите по чл.8, ал.1 НРУУРОЖ при съобразяване с приоритетите, установени в ал.2. Продължителността и основанията за фактическото обитаване на имота, за който лицето има настоящ адрес, не са сред обстоятелствата, които Комисията по чл.10 НРУУРОЖ обсъжда и взема предвид при установяване на правото на заявителите да кандидатстват за настаняване в общинско жилище. Въпросът, свързан с настоящия адрес на заявителя е от значение единствено за териториалната компетентност на органа пред който е подадено заявлението за картотекиране (аргумент от чл.6, ал.1 и ал.6, чл.9, ал.1 НРУУРОЖ). В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС – така, Решение №13195/23.10.2020г. по адм. дело №4947/2020г. по описа на IV отд.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че оспорваното Решение по Протокол №1126/06.10.2020г. на Комисията по чл.10 НРУУРОЖ към район “Н.” следва да бъде обявено за нищожно поради липса на волеизявление, а преписката да се изпрати на административния орган за произнасяне по същество на Заявлението на В. С. с вх. №РНД20-ГР94-1126/20.07.2020г. и издаване на изричен акт по чл.10, ал.2 НРУУРОЖ, след преценка за наличие на условията, изчерпателно посочени в чл.5, ал.2, т.2 – т.8 НРУУРОЖ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 1450 (хиляда четиристотин и петдесет) лева – за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък. Съдът намира за прекомерен размера на заплатеното и претендирано от жалбоподателката адвокатско възнаграждение, съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото. Поради процесуалното бездействие на ответника, обаче и липса от негова страна на възражение в тази посока, съдът не е компетентен да присъди по-нисък размер на разноските, съгласно чл.78, ал.5 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО РЕШЕНИЕ по Протокол №1126/06.10.2020г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община към район “Н.”, Столична община.

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията по чл.10 НРУУРОЖ към район “Н.”, СО за произнасяне по Заявление с вх. №РНД20-ГР94-1126/20.07.2020г. в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото съдебно Решение, в 7 дневен срок от влизане му сила.

ОСЪЖДА РАЙОН “Н.”, Столична община, представляван от кмета, с адрес: 1220 С., [улица], да заплати на В. М. С., ЕГН [ЕГН], сумата 1450 (хиляда четиристотин и петдесет) лева – разноски по адм. дело №11636/2020г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова